

Erzincan İl Müftülüğü

‘17 Şubat 2023 Tarihli, Cuma Vaaz Örneğidir’

MİRÂC KANDİLİ

Kıymetli Müminler;

Bu akşam rahmet ve mağfiretin coştığı önemli fırsatlarından biri; Mübarek Mirac Kandili... Başta sevgili okuyucularımız olmak üzere, insanımıza, milletimize ve tüm İslam ve insanlık alemi için hayırlı ve mübarek olsun...

Mirac, lügatte, yükselmek, merdiven gibi manalara gelir. İstilahî anlamda ise Allah’a yönelerek, yükselmek ve yücelmek, seyr-ü süluk etmek, yaklaşmak, kurbîyyet kesbetmek demektir. Huzur-u ilahîyeye çıkmak...

Üç aylardan Receb-i Şerifin 27. gecesini şerefliendiren olay Rahmetellil Alemin Hz. Muhammed (s.a.v.) efendimizin “İsraveMirac” mucizesinin gerçekleşmesidir. Bu gece, sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) hiç bir nebi ya da resule nasip olmayan bir lütuf ve mazhariyete nail olmuş ve bu büyük mazhariyetin bir tecellisi olarak; insanlığa özellikle inananlara bir çok manevî hediyelerle dönmüştür. Bu bakımdan Mirac, sadece Peygamberimiz (s.a.v.)’i değil, tüm insanlığı ilgilendirir.

Tefsirlere, kaynaklara, lügatlere bakıldığı zaman görürüz ki, İsra, gece yolculuğu demektir. K. Kerim’de (İsra suresi) yer alan İsra, esasen Mekke-i Mükerrreme’den Kudüs-ü Şerifteki Mescid-i Aksa’ya kadardır. Mescid-i Aksa’dan Sidre-i Münteha ve daha sonrasına kadar olan yolculuk “Mirac” diye tanımlansa da bu olayın tamamına da “Mirac” denmektedir. K. Kerim’de Mirac’ın sebep ve hikmetini anlatan ayet-i kerimenin meali şöyledir:

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

“Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed’i) bir gece Mescid-i Haram’dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa’ya götüren Allah’ın şanı yücedir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir”.(İsra,1)

Kelime olarak “yükselmek, yükseğe çıkmak, yükselmeyi sağlayan vasıta” anlamlarına gelen Miraç; insanlığın kurtuluşu için gönderilen Sevgili Peygamberimizin, Cenab-ı Hakk’ın sonsuz kudretinin eserlerini temâşa ederek, O’nun huzuruna yükseldiği mukaddes ve manevî bir yolculuk, kâinatın yüce yaratıcısının daveti üzerine gerçekleşen mucizevî bir buluşmadır. Yüce Allah, gönderdiği peygamberlerini tebliğ görevi ile başbaşa bırakmamış, onları vahiy ile yönlendirdiği gibi, zaman zaman çeşitli mucizelerle de desteklemiştir.

Mi’rac gecesi; Yüce Allah’ın sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (SAV)’e büyük hakikatlerin İlâhî sırlarını gösterdiği, vasıtaları kaldırarak İlâhî vahye muhatap kıldığı, kendi âyâtını ve kâinatın

sırlarını seyrettirdiği, mü'minlere beş vakit namazın farz kılındığı ve biz Müslümanlar için de İlâhi lütuflarla dolu olan bir gecedir. Peygamberimiz (SAV)'in hayatı içinde önemli bir yeri olan Mi'rac, Allah'ın, sadece Sevgili Rasûlü Hz. Muhammed (SAV)'e bir ihsandır. Bu gecede Cenab-ı Hakk, Hz. Muhammed (SAV)'i Kudüs'ten başlayan göklere, daha sonra da hiçbir insan ve hiçbir meleğin erişemeyeceği yüce makama yükseltmiştir. Bir şairimiz bunu şöyle tasvir eder:

“Serapa nur olur gönlüm anarken ben o Mi'rac'ı, Beyan etmek değil, hatta tasavvurlar kimin harcı?”

Kıymetli Kardeşlerim!

Yukarıda bahsettiğimiz ayette can alıcı bir kelime vardır ki, o da kulu kelimesidir. Demek ki asıl olan kul olmaktır. Peygamberler de zaten kullardan seçilmiyor mu? Kul olmak, yalnız Allah'a kul olmak, O'ndan başkalarına kul olmamak, kul olmanın kadir ve kıymetini bilmek, kulluğun şuuruna ermek, kul olmanın şartlarını yerine getirmek, kulluk erdemine gölge düşürmemek, onu zedelememek, günahlarla, isyanlarla eskitmek, pörsütmek, kul olmanın izzetini zillete dönüştürmemek... Ve böylece, melekleşmek, melek ne kelime, meleklerin bile gıpta ettiği kul olmak kul... Kul olan Hz. Muhammed işte bunun için insanlara, cinlere ve meleklerle İmam oldu. Yoksa yüce Allah, peygamberlerini topraktan yaratılan ve nefis taşıyan insanlardan değil, nurdan var edilen meleklerden seçerdi...

Evet, kainatın efendisi Mescid-i Aksa'da kıldığı iki rek'at şükür namazından sonra, mahiyetini bilemediğimiz, bilmeye de gerek olmayan asansör diyebileceğimiz bir nesneyle semaların katını, katlardaki peygamberleri bir bir ziyaret ederek, büyük meleklerden Cebrail ile birlikte yedinci kat semaya, oradan da hiç bir kimsenin gidemediği, bakamadığı, yol arkadaşı Cebrail'in dahi bir adım daha atarsam yanarım dediği Sidretü'l Münteha'ya vardı. Burası, yolculuğun son noktası, aşkın maşukuna kavuştuğu, zaman ve mekan ötesi bir mavera... Kudüs'ten buraya kadar olan bu yolculuğa, bu yolculuğun sahibinin kelamıyla Mi'rac denir.

Yüce Allah, gönderdiği Peygamberlerini tebliğ görevi ile baş başa bırakmamış, onları vahiy ile yönlendirdiği gibi, zaman zaman çeşitli mucizelerle de desteklemiştir. Özellikle miraç hadisesinin gerçekleştiği döneme bakıldığında Peygamberlik görevinin en zor dönemi olan ve İslam tarihine “Senet'ül-Hüzün” olarak geçen bu dönemde Hz. Peygamber'in (sav) ilk olarak, hamisi olarak bildiğimiz amcası Ebu Talib'in ardından sevgili eşi Hz. Hatice'nin vefatı, sonrasında da Taif'te yaşadığı zor sürecin ardından habibini teselli etmek için Allah'ın sevgili Resulüne bir ikramıdır.

Miraç'ın, müminleri ilgilendiren yönü, mahiyetinden daha çok sonucu ve bu sonuçtan alınabilecek işaret ve mesajlardır. Peygamberimizin, Yüce Allah'ın huzuruna yükseldiği en mânâlı ve en büyük mucizelerinden biri olan Miraç, Resulullah'ın şahsında insanlığın önüne açılmış sınırsız bir yükseliş ufkudur. Bu hadisede; maddî ve manevî yükselişe, bütün süfli duygulardan, her türlü kötülüklerden arınarak gerçek kulluğa, en yüce mertebeye erişmeye işaret vardır. Miraç'ta; çalıştığı zaman insanın maddî ve dünyevî mesafeleri kısaltabileceği, yerlere, göklere ve denizlere hakim olabileceği mesajları mevcuttur. Miraç olayının, müslümanlar için önemli sonuçlarından birisi hiç şüphe yok ki, İslâm dininin temel direği ve müminlere bir Miraç hediyesi olan namazdır. Onun içindir ki, "Namaz mü'minin Miracı" olmuştur. Nasıl ki, Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.), Miraç'ta vasıtalarından arınmış olarak, Mevlâsı ile buluştu ise; mümin de namazda vasıtasız olarak doğrudan doğruya Rabbinin huzuruna çıkar, sadece O'na kulluk etme ve sadece O'ndan yardım isteme fırsatı bulur. Öyle ise, mümin günde beş vakit namazını dikkatle ve huşu içerisinde kılacak olursa, o namaz onun için bir Miraç olur ve kul onunla Hakk'a yol bulur. Miraç'ın diğer bir önemli sonucu, Bakara sûresinin son iki ayetinin nazil oluşudur. "Amenerrasûlü" diye de anılan ve ülkemizde yatsı namazlarından sonra mihrâbiye olarak okunan bu mübarek ayetlerde; ilâhî emirler karşısında mutlak itaate yönelen müminlerin inançlarındaki sadakatleri ifade edilmektedir. Hz. Peygamber (s.a.s.) Mirac'tan Yüce Allah'ın lütuf ve ikramları olan bir takım hediyelerle dönmüştür. Bunlar; beş vakit namaz, iman esaslarını ifade eden ve mü'minlerin sorumlulukları hafifleten Bakara suresinin “Amenerrasûlü” diye anılan son iki ayeti, Allah'a şirk koşmayan mü'minlerin günahlarının bağışlanacağı müjdesi. (Nisâ, 4/ 48)

Allahu Teâlâ, Mirac'ta ayrıca Hz. Peygamber (s.a.s)'e, insanın yaşama hakkını, şeref ve haysiyetini korumayı, toplumun huzur ve güvenini sağlamayı amaçlayan on iki emir vahyetmiştir. Bütün insanlığın dünya ve ahiret mutluluğu için gönderilen bu evrensel prensipler, Kur'an-ı Kerim'de şöyle belirtilmiştir:

1. ***“Rabbin, başkasına kulluk etmemenizi, sadece kendisine kulluk etmenizi emretti.”*** (İsrâ, 17/ 23)
2. ***“Ana-babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine ‘of!’ bile deme; onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle. Onları esirgeyerek alçakgönüllülükle üzerlerine kanat ger ve: ‘Rabbim! Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onlara (öyle) rahmet et!’ diyerek dua et.”*** (İsrâ, 17/23–24)
3. ***“Bir de akrabaya, yoksula, yolcuya hakkını ver. Gereksiz yere de saçıp savurma. Zira böylesine saçıp savuranlar şeytanların dostlarıdır. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür.”*** (İsrâ, 17/26–27)
4. ***“Eli sıkı olma; büsbütün eli açık da olma. Sonra kınanır, (kaybettiklerinin) hasretini çeker durursun.”*** (İsrâ, /17/29)
5. ***“Geçim endişesi ile çocuklarınızın canına kıymayın. Biz, onların da sizin de rızkınızı veririz. Onları öldürmek gerçekten büyük bir suçtur.”*** (İsrâ, 17/31)
6. ***“Zinaya yaklaşmayın. Zira o, bir hayâsızlıktır ve çok kötü bir yoldur.”*** (İsrâ, 17/32)
7. ***“Allah'ın muhterem kıldığı cana kıymayın.”*** (İsrâ, 17/33)
8. ***“Yetimin malına yaklaşmayın, rüşdüne erinceye kadar, ancak en güzel bir niyetle yaklaşın. ‘Verdiğiniz sözü de yerine getirin. Çünkü verilen söz, sorumluluğu gerektirir.’*** (İsrâ,17/34)
9. ***“Ölçtüğünüz zaman tastamam ölçün ve doğru terazi ile tartın. Bu, hem daha iyidir hem de neticesi bakımından daha güzeldir.”*** (İsrâ, 17/35)
10. ***“Hakkında bilgin bulunmayan şeyin ardına düşme. Çünkü kulak, göz ve gönül, bunların hepsi ondan sorumludur.”*** (İsrâ, 17/36)
11. ***“Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma. Çünkü sen (ağırlık ve azametle) ne yeri yarabilir ne de dağlarla ululuk yarışına girebilirsin.”*** (İsrâ, 17/37)
12. ***“Bütün bu sayılanların kötü olanları, Rabbinin nezdinde sevimsizdir. İşte bunlar, Rabbinin sana vahyettiği hikmetlerdir.”*** (İsrâ, 17/38-39)

Bu sayılan prensipler; fert ve toplumun manevî huzuru, iyilik ve güzelliklerin kaynağı ve ahlâkî seviyenin yükselmesi için gerekli olan evrensel prensiplerdir. İşte Miraç gecesi böyle mübarek bir gecedir. Bu geceyi ihya ederken bu gecede vahyedilen üstün gerçeklere kulak vermeli, Miraç Kandili aydınlığını fırsat bilerek çeşitli sebeplerle lekelenen kalplerimizi önce tevbe ve istiğfar ile temizlemeli, sonra da Allah'a ve O'nun yaratıklarına karşı sevgi ile doldurarak iyi bir kul, olgun bir mümin olmaya gayret göstermeliyiz.

Miraç'ın bir başka sonucu ise, Hz. Peygamber'in ümmetinden, Allah'a şirk koşanlar dışındakilerin affedilebileceklerinin va'dedilmiş olmasıdır. İnsan bilerek ya da bilmeyerek günah işleyebilir. İşlenen günahlardan dolayı pişmanlık duymak ve Allah'tan af dilemek, bir daha günah işlememeye azmetmek kaydıyla, Allah Teâlâ işlenen günahları affedebilir. Nitekim bu konuda Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurulmaktadır:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

"Şüphesiz Allah kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz, bunun dışında kalan (günahlar)ı ise dilediği kimseler için bağışlar. Allah'a şirk koşan kimse, şüphesiz büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur." (Nisa, 48) Böyle müstesna bir gece vesilesiyle sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'e vahyedilen, insanlığı mutluluğa götürecektir prensipleri de hatırlamak lazımdır. Çünkü Kur'an-ı Kerim'de Miracın ruhi hallerinden söz edilirken:

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

"Böylece Allah kuluna vahyedeceğini vahyetti" (Necm, 10) buyurulmaktadır.

Her mirac bir sınavdır. Tıpkı Hz. Peygamber'in Mirac'ının hem kendisi hem de etrafındakiler için bir sınav olduğu gibi. Mirac, sınav özelliği sayesinde kazandırır "sıddıkları". Her mirac bir 'insan eleği'dir; sadıki kâzipten, dostu düşmandan ayırır.

Mirac, bir görev tekmilidir. Sorumluluğunun bilincinde olanlar ve onu yerine getirenler sorumlu oldukları makama 'tekmil/hesap vermek' için can atarlar. Sorumsuzların hesap vermeye can attığı nerede görülmüş? Onların adetidir hesaptan kaçmak. Çünkü, sorumluluklarını yerine getirmemiş, hak ve yükümlülüklerine sahip çıkmamıştır. Bütün bu özellikleriyle, her miraç bir "ödül töreni" bir "teselli mükafatı"dır. "Sevgi" eksenine oturtulmuş bir insan-Allah ilişkisi, aşk ehlinin;

Gülden terazi yaparlar

Gül ile gülü tartarlar

Gül alırlar gül satarlar

Çarşı pazarı güldür gül dediği gibi; zahmeti aşk, sorumluluğu aşk, hakkı aşk, görevi aşk, ödülü aşk, teşekkürü aşk olan bir 'muhabbet kaynağı' olur.

Muhterem müminler!

İnsanın miracı anlayabilmesi için önce kendi nefsinde imâni bir yükselişi gerçekleştirmesi gerekir. Bunu gerçekleştirdiği zaman elde edeceği feraset ve basiret onun kâinata bakarak ilâhi gücü anlamasına ve bu güce sahip olan yüce yaratıcının vahiyle desteklediği bir insanın asla yalan söyleyemeyeceğini kavramasına yardımcı olur. Bakın Hz. Ebu Bekir (r.a.) kendisine Resulullah (s.a.s.)'ın bir önceki gece göklere yükseltildiğini söylediği haber verilince ne diyor: "Bunu eğer o haber veriyorsa elbette doğrudur. Sizin hayret ettiğiniz de bir şey mi? Gündüzün veya gecenin bir anı içinde tâ göklerden kendisine vahiy geldiğini bana haber veriyor da ben yine inanıyorum. Tereddüt etmiyorum."

Evet. Hz. Ebu Bekir (r.a.) Resulullah (s.a.s.)'in vahiy ve miraç konusunda bildirdiklerinin doğruluğundan şüphe etmiyordu. Çünkü o kendi nefsinde imân miracını gerçekleştirmişti. Kendi nefsinde iman miracı gerçekleştirenin önünden artık şüphe ve tereddüt engeli kalkıyor. Ama nefsinde bu miracı gerçekleştiremeyen kimsenin zihni madde dünyasına takılı kalacağından aynı teslimiyeti, aynı feraseti gösteremeyecektir.

Müslümanın isra ve mirac olayından çıkaracağı pek çok ibret vardır. Her şeyden önce Allah Resulü (s.a.s.) kendisine gösterilen gerçekleri: "Acaba insanlar akla yatkın bulurlar mı? Kabul ederler mi?" gibi tereddütlere kapılarak insanlara açıklamazlık etmemiştir. Miraca yükseltildiği gecenin sabahında başından geçenleri insanlara anlatmıştır. İnsanlar akla yatkın bulsalar da bulmasalar da gerçek her zaman gerçektir. Eğer bilinmesi gerekiyorsa, bir sır değilse ve açıklanması maslahata aykırı değilse mutlaka açıklanmalıdır. Mirac kelime olarak "yükselme, yücelme" anlamına gelir. Mü'minin de imanıyla yücelmesi, yüksek mertebelere ulaşması onun için bir miracdır. İslâm'ın insana kazandırdığı ahlâki ve imâni değerlerle donanmak, İslâm'ın güzelliklerini kendinde toplayabilmek mü'min için bir miraçtır. Miracla ilgili hadisi şerifte Cebrail (a.s.)'ın Resulullah (s.a.s.)'a gelerek yolculuk öncesinde onun göğsünü yarıp kalbini çıkardığı ve onu iman ve hikmetle yıkadığı bildirilmektedir. Demek ki miraca önce kalple hazırlanmak gerekiyor. Yüce makamlara ulaşmak isteyen bir mü'minin de kalbini iman ve hikmet sırlarına aykırı kirlere arındırması, temizlemesi gerekir. Özellikle değişik sapık ideolojilerin her tarafı

kuşattığı günümüzde kalbimizi bu sapık ideolojilerin ve fikri saplantıların kirlerinden temizlemeden gerçek anlamda bir yükseliş gerçekleştirmemiz mümkün değildir. O halde hayatımızda bir miraç yolculuğuna başlamak istiyorsak önce göğsümüzü yarıp kalbimizi çıkarmalı ve onu iman ve hikmet nurlarıyla yıkamalıyız. Ama iş bununla bitmiyor. Çünkü yolculuk bundan sonra başlıyor. Mü'min İslâm'ın güzelliklerinden birini hayatına geçirdiğinde bu kutlu miraç yolculuğunda bir adım atmış, bir derece yükselmiş olur. Bu yolculukta "iki günü birbirine eşit olan zarardadır" ilkesine göre hareket ederek sürekli yücelmek, sürekli ilerlemek gerekiyor.

Allah Resulü (s.a.s.) bir hadisi şerifinde: "Namaz mü'minin miracıdır" diye buyuruyor. Ancak namazın gerçekten bir miraç olabilmesi için mü'minin adeta Allah'ı görüyormuşçasına O'na ibadet etmesi gerekir. Nitekim Resulullah (s.a.s.) bu hususa da bir başka hadisi şerifinde şöyle işaret ediyor:

أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ

"İhsân, Allah'a adeta O'nu görüyormuşçasına ibadet etmendir. Sen her ne kadar O'nu görmüyorsan da O seni görüyor." İşte bu ruh ve hisle kılınan namaz gerçekten mü'min için bir miraç olur. O zaman mü'min günde beş kere miraca yani Allah'ın katına yükselme mutluluğuna erişir. Günde beş kere miraca yükselebilen mü'minden de iyilikten başka bir şey beklenmez. Kendi hayatlarında miracı gerçekleştirebilenler, isra ve miraç ruhunu bir hayat şuuru edinebilenler "iman kardeşliği"nin getirdiği sorumluluğun da farkındadırlar. Çünkü onlar hayatlarındaki miraç yolculuğu esnasında Allah Resulü (s.a.s.)'in:

مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرَ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى

"Mü'minlerin, birbirlerini sevmeye, birbirlerine merhamet etmeye ve birbirlerine acımadaki örnekleri adeta bir beden örneğidir. Onun bir organı rahatsız olduğunda diğer organları da uykusuzluk ve ateşle ona katılır" meâlindeki hadisi şerifinde ortaya konan prensibi de gönüllerine nakşetmişlerdir.

Değerli Kardeşlerim!

Miraç sadece Müslümanlara değil, tüm insanlığa. Çünkü Peygamberimiz insanlık adına Âlemlerin Rabbi ile buluştu. O Allah'ın huzurunda iken bizim elçimizdi, miraçtan döndüğünde de içimizde Allah'ın elçisiydi. Bizi Allah'ın huzurunda temsil etti, bizim yanımızda ise Allah'ın elçiliği görevini yaptı. Özet olarak diyebiliriz ki, Mirâç, Cenab-ı Hak'tan gelen davete icabet ederek kulluğun gereklerini yerine getirerek, her adımda O'na yaklaşmaktır.

Mirâç, maddeden uzaklaşarak manaya ulaşmak; fânî olandan vazgeçip bâkî olana yönelmektir.

Mirâç, gönül dünyamıza yaptığımız yolculukla imanımızı güçlendirmek ve sıdk makamına erişmektir.

Mirâç, tıpkı Peygamberimizin mübarek yolculuğunda olduğu gibi, Mekke ile Kudüs arasındaki mukaddes bağı korumaktır. Zira Kudüs, bizim gözbebeğimizdir, dilimizdeki dua, yüreğimizdeki yaradır. Kudüs ve Mescid-i Aksâ, bize Peygamberimizin emanetidir. Bizler biliriz ki, mümin mirâçsız, mirâç da Mescid-i Aksâ'sız olmaz.

Peygamberimizi derin bir üzüntüden kurtarıp teselli veren mirâç, elemi, kederi, çaresizliği ve ümitsizliği bir kenara bırakarak yeniden yola koyulmayı anlatır. Her zorlukla beraber bir kolaylığın olduğuna inanmayı, Rabbimizin rahmetinden ümidi kesmemeyi öğretir. Mirâcı anlayan mümin, zamanın ve mekânın yegâne sahibi olan Yüce Allah'ın birliğine, büyüklüğüne ve sonsuzluğuna şahitlik eder. Mirâcı model alan toplum, hak, adalet, dürüstlük, merhamet, kardeşlik ve fedakârlık gibi erdemlerle yücelir.

Allah bütün İslam Alemine manen ve ruhen hakiki Miraca yükselebilmeyi nasip etsin.

Cumâmız mübârek olsun.

Gülen TAPANOĞLU ÖNDER
Erzincan Müftülüğü / İl Vaizi